

[Prieme.]

De danske Statsbaners Takstberegning. Jeg vilde have fundet det meget mere nærliggende, hvis man her i Lovforslaget havde fundet optrykt fyldestgørende Oplysninger om, hvorledes den sidste Forhøjelse har paa-virket f. Eks. Omegnstrafikken her ved København. Det var jo desværre ikke muligt for den daværende Trafikminister at give nøjagtige Oplysninger herom. Alt hvilede dengang paa et saakaldt Skøn.

Det er i det hele taget min Opfattelse, at alt for meget i De danske Statsbaners Regnskab hviler paa et Skøn. Dette Regnskab affattes efter min Mening forretningsmæssigt aldeles utilstrækkeligt. Det er aldeles urimeligt, at Rigsdagen ikke er i Stand til at faa et nøjagtigt Billede af, hvorledes de forskellige Strækninger paa De danske Statsbaner betaler sig i positiv eller i negativ Retning, og jeg synes, at de Mennesker, som rammes i særlig høj Grad, de Mennesker, som bor i Omegnen af København, har et uomgængeligt Krav paa, at det dokumenteres, at denne Prisforhøjelse er nødvendig, for at de paagældende Banestrækninger kan betale sig.

Det var ikke Smaating, det drejede sig om, da man sidste Gang forhøjede Taksterne, og det er jo nu saaledes, at hvis en Familie bor i Hillerød og Mand og Kone og eventuelt en ung Mand, der er i Lære i København, daglig skal færdes til og fra Arbejde i København, saa koster denne Transport lige saa meget som deres Husleje. Det kan ikke være rigtigt, at De danske Statsbaner er saa slet ledet, at det er nødvendigt at kræve en saa ublu Betaling for det, der her præsteres. Jeg vil til det sidste vægre mig ved at tro herpaa. Jeg finder, at det, man gør fra De danske Statsbaners Side, er, at man forsøger at drive en positiv Udryddelsespolitik over for Omegnskommunerne, over for De danske Statsbaners bedste Kunder, herunder særlig ogsaa de Handelsrejsende.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var i sine Bemærkninger inde paa at ønske, at dette Lovforslag skulde have en hurtig Gang gennem Rigsdagen. Vi er jo efterhaanden vant til, at saa godt som alle Lovforslag behandles uden for Forretningsordenen, og jeg synes, at man nu skulde holde op med den Maade at behandle Forslagene paa. Jeg synes, Tiden er inde til, at enten maa man erkende, at den Maade, Tingene arbejder paa, svarer ikke til Forretningsordenen, eller ogsaa maa man overholde Forretningsordenen. Jeg synes, at Rigsdagen og Befolkningen har Krav paa,

at Lovforslagene faar den normale, gennemgribende Behandling paa Rigsdagen, som er forudsat i Forretningsordenen, og derfor synes jeg ogsaa, at jeg vil gøre disse Bemærkninger nu.

Lovforslaget er forelagt i Gaar og kommer allerede til første Behandling i Dag. Jeg havde ønsket, at man havde haft et Par Dage mere til at se paa dette Lovforslag, til, om jeg saa maa sige, at se det lidt efter i Detailler, for Lovforslagets Bemærkninger mangler jo i sørgelig Grad Detailler om, hvorledes det stort set vil virke paa de forskellige Takster. Jeg haaber og henstiller, at der bliver Lejlighed til, at dette kan ske mellem første og anden og mellem anden og tredje Behandling af Lovforslaget.

Jeg kunde ønske oplyst af Ministeren, hvorledes man skal forstaa § 1, 1. a. Hvis jeg maa have Lov til kort at citere det, staar der, at Grundtaksten pr. km maa ikke overstige for 1ste Klasse 9,375 Øre og for Fællesklassen 6,25 Øre, og saa tilføjes der umiddelbart efter: „De efter Grundtaksterne udregnede Billetpriser kan afrundes efter Ministeren for offentlige Arbejders nærmere Bestemmelse.“ Man vil forstaa, at denne Formulering er med et mildt Ord sagt meget luftig, for straks efter at man har sagt, at Taksterne maa ikke overstige det og det, tilføjer man, at Ministeren kan dog efter nærmere Bestemmelse bevilge det modsatte. Jeg synes ikke, man kan gøre den Slags Ting. Det er muligt, at Ministeren vil forklare, at det kun drejer sig om 5 Øre her og der; jeg har nu allerede — jeg tør ikke sige, om det er rigtigt, men jeg har i Gaar ved Takstudregninger set, at det ogsaa kunde dreje sig om omtrent 10 Øre. Men jeg kan ikke se rettere, end at den første Formulering under Stk. a maa bevirke, at man afrunder, ikke opefter, men nedefter, og drejer det sig kun om at afrunde til 5 eller 10 Øre, maa man i hvert Tilfælde efter min Mening sige det. Ellers kunde man komme ud for, at Ministeren en skønne Dag kunde sige, at man skal afrunde f. Eks. til 1 Kr. eller et andet Tal.

Jeg kunde ogsaa ønske nærmere oplyst, hvad man under § 1, 1. g. mener med, at Ministeren for offentlige Arbejder „be-myndiges til i særlige Tilfælde at fastsætte Undtagelsestariffer“. Hvis man med disse Undtagelsestariffer tilsigter Prisnedsættelser, kan jeg tiltræde det, men saa burde det efter min Mening ogsaa staa der. Efter den Formulering, Stk. g. har, er der ikke noget som helst i Vejen for, at Ministeren en skønne Dag kan bestemme, at disse